DOCUMENTAR

FEDERAȚIA NORVEGIANĂ — UNA DIN CELE MAI VECHI DIN EUROPA

Una din cele mai vechi federații de fotbal din Europa este cea din Norvegia — **„Fotballforbund"**. Înființată în 1902, ea a ajuns ca astăzi să dispună de 1150 de cluburi cu 3300 echipe și 60.000 de jucători (în raport cu populația țării, 3.867.000, un jucător la 67 de locuitori), cu o bogată activitate competițională internă și internațională, în ciuda faptului că sezonul este oarecum scurt. Într-adevăr, în această țară — în care sporturile de iarnă sînt pe primul plan, dar nici fotbalul nu ocupă un loc mai prejos — clima obligă organizarea activității din primăvară pînă în toamnă, mai precis campionatul are loc între sfîrșitul lunii aprilie și sfîrșitul lunii octombrie, întîlnirile continuînd și în timpul cînd în alte țări europene domnește vacanța (lunile de vară).

Fotbalul norvegian are la dispoziție nenumărate stadioane care, însă, nu depășesc capacitatea de 32—33.000 de locuri. Cel mai mare este cel din Oslo — **Ullevaal Stadion** (32.000 locuri) și este urmat de **Lerkendal Idrettsplass** (31.000), din Trondheim (orașul clubului Rosenborg unde joacă... skiorul Wirkola); **Bislet Idrettsplass** din Oslo (27.500); **Brann Stadion** din Bergen (25.000) și **Stavanger Stadion** din orașul cu același nume (20.000).

În campionatul primei

Tom Lund, un reputat internațional norvegian, despre care cronicarii de specialitate spun că este „un atacant central puțin cam miop, dar rapid ca un fluger".

ligi participă 12 echipe (cu jucători care au un statut amator). Ultima campioană, actuala, este **Stromsgodset Drammen**, iar deținătoarea cupei **Lyn Oslo**. Acestea, împreună cu **Rosenborg Trondheim** au reprezentat fotbalul norvegian în cupele europene ediția 1971/72.

Echipa națională participă aproape cu regularitate la principalele competiții internaționale, dar activitatea de bază o asigură Cupa Scandinaviei, în care ia parte de la înființare, alături de Suedia, Danemarca și Finlanda. Această competiție este organizată pe patru reprezentative (A, B, tineret și juniori); se alcătuiește un clasament al ediției anuale, dar trofeul este atribuit după un ciclu de patru ediții anuale.

În actuala ediție a Campionatului Europei, Norvegia a făcut parte din grupă cu **Ungaria, Bulgaria** și **Franța**, iar în preliminariile C. M. 1974 este repartizată în grupă cu **Belgia, Olanda** și **Islanda**. Primul meci îl va susține la 2 august a.c. cu Islanda, la Oslo, urmînd ca și returul să aibă loc, potrivit unui acord între federații, tot în Norvegia, la 7 august.

PORTUGALIA FĂRĂ... EUSEBIO!

În lumea fotbalului, victoria la limită, cu 1—0, pe care Portugalia a repurtat-o la Nicosia, în meciul cu Cipru, din cadrul preliminariilor campionatului mondial de fotbal din 1974, a fost apreciată, pe bună dreptate, ca o surpriză. Mai interesant, însă, decît acest rezultat strîns — care nu le-a dat emoții portughezilor, întrucît, în primul joc, disputat la Lisabona, ei cîștigaseră cu 4—0 — apare faptul că, **pentru prima oară, după ani și ani, jucătorul nr. 1 al Portugaliei, Eusebio, n-a făcut parte din reprezentativa lusitană.** Și aceasta, nu pentru că Eusebio ar fi suferit un accident care l-ar fi făcut indisponibil, ci, pur și simplu, pentru faptul că „Perla din Mozambic" nu este în formă, a încetat de a mai fi jucătorul „de explozie" de altă dată, omul de gol al Benficăi și al reprezentativei Portugaliei.

Bineînțeles că neselecționarea lui Eusebio n-a trecut ca un fapt divers. Dimpotrivă, foarte multe glasuri s-au ridicat împotriva lui **Jose Augusto**, care a luat această decizie. Dar nici Augusto n-a rămas dator cu răspunsul:

— În urmă cu cîtva timp, cînd l-am convocat pe Eusebio și el n-a dat satisfacție, am fost criticat pentru această selecționare. Acum, cînd nu l-am mai selecționat, iar am fost criticat, de data aceasta pentru că nu l-am chemat.

Mirarea lui Augusto nu vine decît să demonstreze că el exercită de puțină vreme funcția de selecționer. Altfel, aceste aspecte i s-ar părea cît se poate de obișnuite. De altfel, ar fi suficient să facă un schimb de experiență cu oricare selecționer, din oricare țară... Pînă atunci, să ascultăm și opinia lui Eusebio:

— Îmi dau seama că nu mai dețin forma de acum cîțiva ani. Poarta adversă constituie și acum o mare ispită pentru mine, dar ajung mai greu în fața ei, nu-i mai pot depăși atît de ușor pe apărători. Un accident mai vechi n-a trecut fără să lase urme, fără să-i resimt și astăzi. Nu este mai puțin adevărat că m-am și îngrășat puțin, ceea ce constituie un adevărat dezastru pentru un fotbalist. În ciuda acestor fapte, cred, totuși, că n-a sunat ora finală pentru mine. Eu nu uit că și în 1966, în preajma campionatului mondial din Anglia, s-a spus că sînt un jucător terminat. Și n-a fost așa. După cum nu va fi nici acum...

Viitorul va arăta dacă Eusebio, spunînd toate acestea, a vrut să-și facă singur curaj sau dacă dragostea lui pentru fotbal îi va da puterea necesară pentru a-și reocupa locul de „șef de orchestră", pe care l-a deținut atîta vreme.

La cei 30 de ani ai lui Eusebio, aceste semne de întrebare sînt cît se poate de firești... (J.B.)

PROVINCIALELE, PE PRIMELE LOCURI ȘI ÎN CAMPIONATUL SOVIETIC...

Deși s-au scurs doar șapte etape din campionatul Uniunii Sovietice, se pot face totuși de pe acum cîteva constatări. Este vorba în special de forma slabă pe care o demonstrează formațiile moscovite. Astfel, Dinamo Moscova, finalistă în Cupa cupelor, Spartak Moscova și Torpedo Moscova se găsesc pe poziții puțin... confortabile, aproape de ultimele locuri ale clasamentului, unde S. K. A. Rostov, deține lanterna roșie. Doar T.S.K.A. și Lokomotiv (ultima revenită din divizia secundă) țin pasul cu formațiile din provincie.

În această revenire spectaculoasă pe primul plan a echipelor din diverse republici sovietice, se detașează **Zaria Varosilovgrad, Zenit Leningrad, Dinamo Kiev** și **Dinamo Tbilisi.**

Zaria, liderul încă neînvins, se află la cea de a șasea sa participare în prima divizie. Este o formație solidă, fără vedete, dar care a știut să-și forjeze un „careu magic" care formează întreaga sa putere: cei doi oameni din mijlocul terenului, **Semenov** și **Morozov**, și cei doi atacanți centrali, **Eliseev** și **Onicenko.**

Zenit, vechiul club din Leningrad și-a regăsit o nouă tinerețe. Ca și Zaria, este o echipă fără vedete, care mizează pe coeziunea celor 11. Zenit deține recordul de publio în noul campionat, cu o medie de 50 000 de spectatori pe meci.

Dinamo Kiev, campioana țării, rămîne aceeași formație valoroasă și solidă, în ciuda unui pas greșit în prima etapă, cînd a pierdut în fața lui Zaria și se arată aceeași formație care și-a atras atîtea laude în anii din urmă.

În sfîrșit, a patra în careul de fruntașe ale provinciei, este Dinamo Tbilisi, cea mai inconstantă dintre formațiile sovietice, în ciuda jucătorilor de valoare care îmbracă tricourile formației.

O ultimă constatare: afluența mare de tineri atacanți foarte dotați. Printre ei: **Baidacinii** (Dinamo Moscova), **Guțaev** (Dinamo Tbilisi), **Redin** (Spartak Moscova), **Blokhin** (Dinamo Kiev), **Cesnokov** (Lokomotiv Moscova). Ei au ca trăsături comune vîrsta (20 de ani, fiind cu toții născuți în 1952) și postul (extreme dreapta sau stînga). Un al doilea eșalon, în care se află **Liabik** (Dnepropetrovsk), **Hromcenkov** (Zenit) și **Kipiani** (Dinamo Tbilisi), cu toții candidați la un loc în echipa națională.

CORESPONDENȚĂ DIN SAO PAULO

NICI BRAZILIENII NU ADMIT IMPROVIZAȚII

Acel muncit 3—2 realizat la Porto Alegre de selecționata Braziliei în fața echipei Paraguayului este încă obiect de discuție în presa braziliană. De la conservatorul **„O Estado de Sao Paulo"** pînă la popularul **„Noticias"**, întreaga presă ajunge la aceeași concluzie: **„O campioană a lumii nu are voie să prezinte o echipă improvizată și nepregătită într-un joc internațional".** A trecut de mult vremea cînd se convoca echipa vineri după-amiază pentru a juca duminică. Fiecare adversar este puternic și necesită atenție specială.

Dar iată ce s-a întîmplat cu ultimul meci al Braziliei. Inițial era hotărît ca țara să fie reprezentată de selecționata Gaucha (Rio Grande do Sul) pentru a înfrunta Paraguayul. **Joao Havelange** a dispus să fie prezentată echipa campioană mondială, cu modificările de forță majoră. **Zagalo** și-a convocat „fiarele" cum le-a numit **Saldanha**, adăugînd pe **Marinho** de la Portuguesa în locul lui **Brito**, pe **Roberto** ca centru înaintaș și **Tóstao** cu tricoul nr. 10. Astfel, a aliniat echipa: **Felix — Carlos Alberto, Marinho, Everaldo, Vaguinho — Clodoaldo, Rivelino — Jairzinho, Roberto, Tostao, Paulo Cesar.** După 20 de minute, **Tostao** a ieșit fiind lovit, înlocuit cu **Dirceu Lopes**, iar **Carlos Alberto**, accidentat și el, a fost schimbat de **Marco Antonio.** Această formație a jucat un fotbal bun 15 minute din prima repriză. Apoi, a intrat în apatie, pasînd exagerat, șutînd puțin și permițînd tinerilor dar viguroșilor paraguayeni să domine, să marcheze un gol la 2—0 și al doilea la 3—1

Cei peste 50 milioane de telespectatori și cei 100 000 prezenți în arenă, au criticat echipa considerînd că o formație campioană mondială nu poate juca atît

TOSTAO rămîne liderul atacului selecționatei Braziliei

de slab. A început să fie regretată lipsa lui **Pele**, a ieșit în evidență ineficacitatea lui **Jairzinho** și absența șuturilor lui **Rivelino**. **Zagalo** s-a scuzat, afirmînd că un singur antrenament nu e suficient ca să asigure coeziunea și eficiența. Fotbaliștii, care în majoritate au jucat și duminică înaintea meciului de la Porto Alegre, avînd alte partide programate pentru duminica următoare (partida s-a disputat într-o miercuri) s-au plîns că apărarea paraguayană era dură și au evitat ciocnirile. În special cînd **Tostao** a fost rănit, emoția a cuprins toată asistența căci marele jucător, acum transferat la Vasco da Gama, a ajuns un **idol.** Natural, ceilalți componenți ai selecționatei au avut teama să nu pățească același lucru.

Ceea ce nu s-a arătat suficient este faptul că și echipa Paraguayului nu a făcut decît un antrenament. Dar a jucat cu energie, în viteză și a depășit de multe ori apărarea braziliană, în special pe partea lui **Vaguinho.** De asemenea, nu s-a spus destul că primul gol brazilian a fost marcat dintr-un 11 m. dubios, acordat cu ușurință de arbitrul **Armando Marques**, brazilian și el.

Jocul acesta a pus pe gînduri pe **Zagalo.** E sigur că el va chema alți jucători pentru „Minicupa mondială", fiind vizat în primul rînd centrul înaintaș **Cezar.**

PEDRO VILLA

SAO PAULO, mai.

Carnet extern CHIAR 100?

Condiția jucătorului de performanță, o chestiune foarte discutată, reintră în actualitate, cu centrul de acuitate fixat în Anglia. Tema principalelor discuții în contradictoriu o constituie ridicata cifră de meciuri la care au ajuns mulți dintre fotbaliștii de renume ai Angliei, acum, cînd în afara campionatului, a cupei și cupei ligii — clasicele competiții interne — ei sînt solicitați pe plan internațional de cupele continentale inter-cluburi, de „Campionatul Europei" inter-reprezentative și de tradiționalul turneu inter-britanic.

Cazul lui **Chivers**, faimosul internațional al lui **Tottenham** — care a disputat cu selecționata **Angliei** în întîlnirea-retur cu selecționata **R. F. a Germaniei** al 80-lea joc al sezonului 1971/1972 (și mai are încă cel puțin 12 meciuri de jucat pînă la încheierea sezonului, deci va ajunge la 100 de întîlniri aproape — a reprezentat declanșarea unor violente polemici în presă, cu specialiști și numeroși comentatori la tribuna replicilor. Astfel, doi respectați tehnicieni ai fotbalului englez, **Malcom Allison** și **Joe Mercier** — managerii clubului **Manchester City** — aducînd în discuție și cazul jucătorul nr. 1 al lor, **Bell**, ajuns într-o îngrijorătoare stare de epuizare nervoasă (a fost la un moment dat bănuit și de o afecțiune cardiacă), solicită măsuri radicale pentru evitarea unui program direct dăunător sănătății fotbalistului de performanță.

Și Anglia începe să caute soluții. Un remediu de mare curaj care atacă din temelii un eșafodaj competițional fortificat de zeci de ani, vine din partea unui comentator apreciat pentru severitatea, dar și obiectivitatea opiniilor sale, **John Morgan**, de la **„Daily Express"**, cere nici mai mult nici mai puțin ca numărul echipelor din prima ligă (acum de 22) să fie redus la 18 sau chiar 16! **„Asta ar reduce cu șase sau cu douăsprezece întîlniri numărul partidelor de campionat și ar reprezenta un pas mare, decisiv, spre degrevarea programului jucătorilor celor mai solicitați"**, apreciază comentatorul londonez. Agitația care se produsese asupra volumului activității cluburilor — de care ne ocupam într-un număr trecut — se mărește prin apariția acestei noi situații alarmante așa că anticiparea din acel **„Carnet extern"** privind inter-sezonul englez, primește o confirmare: nu vor fi săptămîni liniștite cele în care jucătorii au plecat în vacanță și stadioanele din insulă sînt pustii...

Eftimie IONESCU